

Kobylístek

Přichází nový kněz	3
Číst bibli je milost	13
Desáté Aksanti	17
Výlet rodin	21
Rozhovor s P. Zelinkou	22
Svědectví novokřtěnců	27

přichází novokněž
Ladislav Band'ouch

více na str. 3

Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylístku,

prožíváme závěr školního a zároveň pastoračního roku. Ten školní budete hodnotit vy, já chci udělat jen krátký pohled pastorační od Velikonoc do poloviny června.

O vigilií bylo pokřtěno, biřmováno a poprvé přijalo Krista svátostného pět dospělých. V mystagogii a ve svých písemných svědectvích mě stále překvapují. Ukazují mně i vám, že Bůh činí velké věci v těch, kteří se mu otvírají, a že má obrovskou trpělivost s námi, často tak natvrdlími. Čeká vás krásné svědectví o cestě k víře jediného muže mezi pokřtěnými - Dominika Cyrila Jana Boska.

O čtvrté neděli velikonoční - neděli Dobrého pastýře sehnal Pán Ježíš podivuhodné stádo mladých ovcí na své krásné pastviny. Poprvé bylo jím nasyceno čtyřicet čtyř ovcí a beránků. Kde se jich tolik vzalo? Jako by v tom zaznívalo jeho slovo: „Mám i jiné ovce, i ty musím přivést.“ Děkuji rodičům, že jim v tom nejen nebránili, ale i vydatně pomáhali. A prosím vás, milí rodiče, abyste v tom vytrvali. V Kobylístku na jiném místě si můžete prohlédnout malou fotogalerii o této události.

Před týdnem jsme prožili Noc kostelů a Den Salesiánského centra. Noc byla pořádně zkropena vodou z nebes a Den hezky prosluněn a mnoha dobrotami provoněn. Díky aktérům i účastníkům všem i Pánu Hospodinu, který vládne nade vším!

Před námi je svatodušní nověna a v jejím závěru vigilie k Svatému duchu. Zvu vás k osobnímu zapojení v kostele, v malých společenstvích, ve svých rodinách

i osobně sami za sebe. Duch svatý má opět připravené malé i velké dary, a kdo o ně stojí a prosí, dostává. Jemu buď chvála!

A to poslední nás čeká o druhé červnové neděli. Bude to vyslání dobrovolníků do několika zemí. Dobře se na to připravovali, tak je také provázíme svými modlitbami.

A poslední odstavec je tak trochu provokační. Použiji slova papeže Františka z jeho jedné promluvy: „Máte Bibli?“ „Ano, máme!“ „Nemyslím doma, ale teď u sebe?“ „Ano...“; „ne...“

Máte ji denně v ruce, čtete a rozjímáte ji? ... Prožíváme v naší farnosti motto: „Boží Slovo v našem, mém životě“? Jak je to se mnou, mojí rodinou, naším společenstvím? Pán mně, nám, vám všem říká: „Obrátte se a věřte evangelium!“. Více si k tomu čtěte v úvaze Guy Gilberta - Číst Bibli je milost.

Bratři a sestry, k tomu vám všem žehnám.
P. Josef Brtník

Svátost biřmování

v naší farnosti bude udělena v neděli 8. června v 10.30, biřmovat bude biskup Karel Herbst. Tuto svátost přijmou mladí i dospělí. Prosím o vytrvalou modlitbu za ně, aby ji přijali s velkou otevřeností srdce a začal proces proměny v nich i kolem nich.

P. Josef Brtník

Přichází novokněz Ladislav Bandouch

14. června přijme ve Slavkově u Brna po mnoha letech přípravy a studia kněžské svěcení mladý salesián Laďa. Pochází z vesnice Hrušky nedaleko od Brna. Poslední tři roky života strávil v kolébce salesiánského díla v Turíně. Těšíme se, že přinese trochu Don Boskova ducha do našeho společného díla. Bude působit v rámci salesiánského centra především ve farnosti. Jako novokněz se bude učit slavit liturgii, udělovat svátosti a připravovat na ně, vyučovat a nejrůznějším způsobem pomáhat především mladým hledat Krista. Možná se ptáte, koho nahradí? Částečně nahradí Petra Zelinku, který sice v naší komunitě zůstává, ale kvůli studiu historie se od září nebude moci věnovat nadále pastoraci ve stejné míře jako doposud. O nedělích bude sloužit bohoslužby v kapli svatě Kláry a jeden den v týdnu bude

v kostele svatého Kříže. Část týdne stráví v Olomouci na fakultě. Petrovi i Laďovi přejeme hodně radosti z nového poslání a vyprošujeme jim Boží pomoc.

P. Martin Hobza

Táborák pro děti

Poslední dětská mše svatá v tomto roce se uskuteční ve středu 18. června a po ní nás čeká táborák u ohniště v podloubí. S sebou si přineste dva buřty, chleba a hořčice s kečupem budou k dispozici. Nový školní rok pak začne první dětskou mší svatou s žehnáním aktovek ve středu 3. září.

P. Petr Zelinka

Ministrantský táborák

Tradiční závěrečné setkání mladších i starších ministrantů se uskuteční v neděli 15. června od 15.00 hodin u ohniště v podloubí. Na program bude vyhodnocení ministrantské soutěže, předání cen a přivítání nových maxistrantů. Srdečně jsou zváni rodiče i sourozenci ministrantů. Nezapomeňte si přinést buřty na táborák, chleba a hořčice s kečupem budou k dispozici.

P. Petr Zelinka

Mamky sobě

Srdečně zveme maminky s malými dětmi v úterý 17. června od 9.30 do katechetické místnosti Emauz k diskusnímu setkání nad tématem Zlobení dětí v kostele. Podělme se o své postřehy a zkušenosti s prožíváním náročného a přechodného období našich ratolet. Hlídní dětí zajištěno. Těšíme se na vás!

Paola Redlichová
mamky.sobe@centrum.cz

II. vikariátní pouť

Srdečně jste zváni na letošní vikariátní pouť, která se uskuteční v sobotu 7. června v kostele sv. Antonína v Praze - Holešovicích. Součástí bude spolu se slavnostní bohoslužbou také pěší pouť z našeho kostela a program pro rodiny s dětmi i ostatní poutníky.

Program

- 7.30 pěší pouť z Kobylis do Holešovic, sraz v našem kostele
- 9.50 zpěv vikariátního pěveckého sboru (kostel sv. Antonína)
- 10.00 slavnostní eucharistická bohoslužba (kněží IV. pražského vikariátu)
- 11.30 program pro rodiny s dětmi a pro ostatní poutníky

Podrobnosti k programu jsou na plakátech v kostele a také u dětské vývěsky, kde jsou informace pro rodiny, jak se na pouť připravit.

P. Josef Brtník

Druhý kurz lektorů

V sobotu 21. června od 9.00 do 12.30 proběhne ve farním sále a v kostele kurz pro lektory - předčitatele a hlasatele Božího slova při bohoslužbách. Zveme všechny zájemce, muže i ženy, kteří chtějí předčítat zvláště při nedělních bohoslužbách. Chceme vytvořit širší skupinu osob s rozpisem na jednotlivé neděle při všech bohoslužbách, Tak neváhejte a přijďte.

Tato služba hlásání se odvozuje ze křtu a z všeobecného kněžství všech pokřtěných. Těšíme se na vaši hojnou účast.

P. Josef Brtník

Poděkování od Petra Zelinky

Milí farníci, od 1. září mě v Kobylisích vystřídá salesián novokněz Ladislav Bandouch, který dokončuje studium v Turíně a na kněze bude vysvěcen 14. června ve Slavkově u Brna. Rád bych všem farníkům krátce poděkoval v neděli 22. června na konci každé mše svaté za možnost strávit ve farnosti krásné čtyři roky. Pro další tři roky mě pan provinciál pověřil speciálním úkolem. Budu se věnovat doktorskému studiu české historie na filosofické fakultě v Olomouci se zaměřením na zpracování dějin českého salesiánského díla. Podrobnosti jsou v rozhovoru v tomto čísle Kobylístku.

P. Petr Zelinka

PO – MUŽ – NA

(aneb pochod mužů na Sv. Horu) se bude konat i letos, a to již po PATNÁCTÉ!!!

Vyzýváme všechny muže farnosti, zvláště ty, kteří se již nepovažují za děti a ještě ne za nemohoucí starce, aby se této - jistě již tradiční akce - v hojném počtu zúčastnili. Sejdeme se s tebou na (či po) ranní mši sv. (odchod od kostela cca v 7.30 hod.) v sobotu 14. 6., zbavíme tě zavazadel (tedy spacáků a náhradního oblečení - tyto věci odveze auto a půjdeme „nalehko“) a popojedeme

MHD do Modřan. Posléze jdeme „pěší nohou“ kol Vltavy, dále přes Zbraslav, Jíloviště, Skalku u Mníšku pod Brdy, následně pobebedujeme a přespíme na chatě v Chouzavě u manželů Mátlových a v neděli 15. 6. se přesuneme hlubokými lesy a přes toužebně vyhlášenou osadu Pičín s parkovou hospodou na Svatou Horu, kde stihneme v 15.30 hod. nedělní bohoslužbu. Cestou povedeme řeči světské i duchovní, jež povedou k povznesení ducha, potěše mysli a snad i k přátelské pohodě.

V některých předchozích ročnících bylo chvályhodným zvykem, že se mše na Svaté Hoře zúčastnily i ženy z našeho farního společenství, které poutí duševně posílené - ale fyzicky „ušlé“ - muže následně obvázaly, nasýtily a resuscitovaly. Kéž i letos se s těmito ženami a dívkami v hojném počtu setkáme.

Kazimír Večerka

Vít Mátl

Chvály?!

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní. (Ž 103)

Celý rok jsme se my, Úterky u Terky a lidé kolem semináře obnovy, střídali ve vedení chval. Probíhaly každý měsíc a byly otevřené každému, nezávisle na věku apod. Máme velkou radost z toho, kolik lidí se pravidelně scházelo a kolik lidí Boha chválilo. Modlitba chval je v něčem specifická a jsme moc rádi, že tato věc u nás ve farnosti probíhá. Chceme vás tedy tímto pozvat na poslední chvály tohoto školního roku, 17. června, po mši svaté v boční kapli. Historicky poprvé částečně spojí své síly obě kapely, které chvály provázely po celý rok, Tuesday melody a Kairos! Pokud jste nikdy tuto modlitbu nezažili, o to více jste zváni!

Michael Koch a Markéta Růžičková

Modlitební triduum MM

Znovu srdečně zveme na další Modlitební triduum hnutí Modlitby matek, které se koná ve dnech 27., 28. a 29. června. V pátek 27. 6. od 19.30, v sobotu 28. 6. od 9.00 a v neděli 29. 6. od 16.00, vždy v kostele. Zveme všechny maminky, babičky, tety, prostě všechny ženy, které cítí potřebu se modlit nejen za svoje rodiny. V neděli potom také srdečně zveme na agapé v katechetické místnosti za dětskou místností, zvány jsou celé rodiny. Těšíme se na vás. Za skupinku MM Ďáblice

Olga Lisáková

Milé maminky - babičky,

Chcete udělat něco pro své děti, i když jsou již dospělé? To jsme cítily i my, a tak vznikla naše skupinka „Modliteb matek“. Domníváme se, že je to často jediná možnost, jak dospělým dětem pomáhat.

Máte-li i Vy potřebu modlit se za svou rodinu a své dospělé děti, přijďte mezi nás. (Případně si založte vlastní skupinku, stačí i dvě maminky.) Jsme otevřená skupinka matek = babiček. Těšíme se na setkání s Vámi na nejbližším triduu MM. Bližší informace získáte na kontaktech níže, občas také v Kobylístku.

Anežka Remešová a Soňa Dobišková

www.modlitbymatek.cz

Klub seniorů zve

8. 6. Výcházka - Vojanovy sady na Klárově
15. 6. Závěrečné posezení před prázdninami
Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Modlitby za Sídliště Ďáblice

Vážení, do naší farnosti přišla pozvánka od přátel z Církve Křesťanská společenství (KS), regionu Praha - Sever, týkající se možnosti společné modlitby za lidi žijící na území naší farnosti, jste srdečně zváni k účasti: Ve čtvrtek 12. 6. se budeme modlit za Ďáblické sídliště. Sejdeme se v 18.00 v klubovně Chabařovická 15, kde začneme společnou chválou Hospodinu. Poté se půjdeme modlit na některá místa na sídlišti, která považují za duchovně významná. Srdečně zvu a těším se na společné modlitby.

Tomáš Frantík

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 23. 6. po večerní bohoslužbě. Jste všichni srdečně zváni.

Ludmila Růžičková

Svatojánská sbírka na arcidiecézi

Děkujeme všem, kdo jste přispěli 18. 6. do Svatojánské sbírky na arcidiecézi. V našem kostele se vybralo 17 500,- Kč. Výtěžek sbírky slouží jako příspěvek na provoz Arcibiskupství pražského v oblasti správy diecéze - zejména na úhradu bohoslužebných potřeb, výdajů spojených s tiskem publikací a Arcidiecézního zpravodaje, na úhradu nezbytných služeb (poštovné, telefonní poplatky atp.).

P. Josef Brtník

Modlitby Taizé

Modlitby se zpěvy z Taizé se konají v neděli 1. června od 19 hodin v kostele sv. Petra a Pavla.

Renata Molová

Noc kostelů

Dětský program Noci kostelů se vydařil, a to i přes nepřízeň počasí. Dorazily také děti, pro které je kostel neznámá věc. Několik statečných soutěžilo se skauty na zahradě, i když vydatně přšelo. Večerní program jsme letos pojali novým způsobem, a tak jsme po skončení večerní mše prožili pár chvil nejistoty a ptali se, zda přijdou. A přišli. Díky volnému programu byla příležitost k rozhovorům s návštěvníky. Osobní setkání jsou na Noci kostelů to nejkrásnější. V boční kapli se promítaly historické fotky, zvonkohra hrála každou chvíli jinou píseň, z reproduktorů zněl radostný Druhý břeh a černošské Haleluja. V sakristii Míla

Musil při ochutnávce mešního vína podal skvělým způsobem výklad o vínu a lámání chleba, včetně řady zajímavých souvislostí. Ve farním sále ženy předávaly agapé. Tuto atmosféru sdílení pak krásným způsobem doplnil koncert skupiny Kairos. Po Jožkově svědectví a požehnání se pokračovalo až do půlnoci.

Do programu se spontánně zapojila řada farníků, takže kromě týmu pořadatelů děkuji moc všem, kdo přispěli ke zdaru této akce.

Lucka Ortiz

Fandíme rodině

takové je letošní motto Národní pouti rodin, která se uskuteční v létě 29. - 30. srpna ve Žďáru nad Sázavou. Program začne v pátek večer a pokračovat bude do sobotního odpoledne. Jste srdečně zváni k účasti. Podrobnosti k pouti je možné zjistit na webových stránkách níže.

Tomáš Redlich
www.narodnipoutirodin.cz

Pozvání z bohnické farnosti

Kulturní Osmičky v červnu

V neděli 8. června se koná v kostele sv. Petra a Pavla další koncert z cyklu Kulturní Osmičky. Koncert s názvem Argentinská obloha je sestavený z hudby argentinských autorů 20. století. Druhá část koncertu je věnována argentinskému skladateli Astoru Piazzolovi a jeho typickému argentinskému tangu. Účinkuje Musica Graziella - Tereza Večerková (flétna) a Michaela Waldhauserová (kytara). Podrobnosti o koncertech naleznete na stránkách www.osmicky.cz

Renata Molová

Kněžské výročí Pavla Klimoviče

Dne 29. června oslaví 40. výročí kněžství P. Pavel Klimovič SDB. Přejeme mu od srdce stálou lásku ke kněžské službě a vyprošujeme hlavně dar zdraví. Farníci Praha 8 - Bohnice.

Renata Molová

ZŠ Voršilská nabírá osmáky

Z důvodu uvolnění kapacity přijímá ZŠ Voršilská žáky do osmého ročníku (2014/2015). Bližší informace v kanceláři školy (kancelar@zssv.cz, 224931495) a na webových stránkách školy www.zssv.cz.

Filip Roubíček,
ředitel školy

Poděkování Vítovi Kostečkovi

Milí farníci, rádi bychom na stránkách Kobylístky i vaším jménem vyjádřili poděkování panu Vítovi Kostečkovi za jeho dlouholetou a důležitou službu v rámci správy farních internetových stránek, kterou ke konci května ukončil.

Zvláště si moc vážíme jeho pravidelné ochoty k nahrávání a zpracovávání množství zajímavých přednášek, které v našem kostele proběhly a jsou díky němu na farním webu k dispozici všem, kdo se jich osobně nemohli účastnit, nebo se k nim chtějí průběžně vracet. Témat je to hodně a jsou mezi nimi opravdové skvosty. V průběhu šesti roků udělal na farním webu Vítek velké množství práce, za které mu patří velké poděkování.

I za ostatní webové spolupracovníky
Tomáš Redlich

Rubrika Dětem

Rádi bychom na stránkách Kobylítku poděkovali dětem, které pro naše nejmenší čtenáře v letošním roce připravovaly rubriku Dětem. Přinesla mnoho různorodých a tvůrčích nápadů. Děkujeme za spolupráci, ochotu a tvořivou fantazii Johance Körblerové a Tondovi Felixovi. Přípravu pro ně máme odměnu, kterou jim rádi za nás všechny předáme. Máme radost z toho, že Johanka s Tondou mají své následovníky, kteří přislíbili svou pomoc v příštím školním roce. Těšíme se tedy na jejich výtvary a srdečně zveme ke spolupráci i další děti.

Tomáš Redlich

Procházka malostranská 2014

V květnu loňského roku se senioři naší farnosti při společné procházce Malou Stranou obeznámili s historií domů v okolí Valdštejnské ulice a Malostranského náměstí. Letošní rok zhruba ve stejný čas tomu bylo obdobně. Trasa však směřovala od Klárova ke kostelu Panny Marie pod řetězem. I při tomto setkání se přítomní dozvěděli zajímavé, mnohdy i nové informace o domech a kaplích pražské Kampy. Nežádá to byla i sdělení, která bychom v dnešní době zahrnuli do okruhu tzv. společenské kroniky. A tak se zúčastnění mohli seznámit s místy, kde žila herečka Slávka Budínová, herci Eduard Vojan a Zdeněk Štěpánek, a kde poznal Jan Neruda svojí první lásku Annu Holinovou.

V minulém roce značnou pozornost přilákaly vyvolal obraz Panny Marie Klatovské nad vstupním portálem do Valdštejnského paláce, v letošním roce to zase byla štuková kartuš s reliéfním vyobrazením zázračné Panny Marie Chlumské na domě

č.p. 69/6 v Míšeňské ulici. I to, jak se s největší pravděpodobností její účta z podhůří Krušných hor rozšířila až do Prahy na Malou Stranu (originál milostné sošky Panny Marie Chlumské je uctíván v poutním kostele Nanebevzetí Panny Marie a svaté Máří Magdaleny v obci Chlum Svaté Maří na Sokolovku v Karlovarském kraji).

Procházka byla završena v kostele Panny Marie pod řetězem v komendě maltézských rytířů. Místo bylo zvoleno záměrně, protože se nejedná, a v dějinách Prahy ani nejednalo, o běžný kostel. V roce 1378 v něm bylo po smrti vystaveno tělo císaře Karla IV., v konventu se dne 20. března 1393 konalo osudné setkání krále Václava IV. s arcibiskupem Janem z Jenštejna, na které doplatil Jenštejnův vikář Jan z Pomuku, který zde byl zajat a následně mučen.

Do kostela sice nebylo možné vstoupit, ale přes mřížované vstupní dveře byl dobře na hlavním oltáři viditelný ojedinělý obraz barokního malíře Karla Škréty. Je na něm vyobrazena pod ochranou sv. Jana Křtitele a Panny Marie porážka muslimů v bitvě u Lepanta, která se odehrála 7. října roku 1571. Vítězství bylo v Evropě svorně katolíky i protestanty považováno za zázrak, který se uskutečnil na základě proseb a přímlov k Panně Marii a modliteb růžence. Proto na památku tohoto válečného úspěchu ustanovil papež Pius V. den 7. října jako svátek Panny Marie Růžencové, slavený dodnes.

Domnívám se, že domů odcházeli všichni obohaceni, možná i s poznáním, že místa, která dosud při svých procházkách Prahou míjeli, jim najednou připadla jako nově objevená.

Jiří Janák

Strategické plánování Salesiánského střediska mládeže Kobylisy

Jak již určitě všichni víte, chystá se v Salesiánském středisku řada změn. Od ledna 2015 přebere veškerou činnost, kterou zatím vykonává Salesiánský klub mládeže, Salesiánské středisko mládeže. Aby vše proběhlo hladce a během tří let jsme se mohli těšit ze zkvalitnění služeb, z příjemného prostředí v salesiánském duchu, bylo nutné provést strategické plánování, kterého se zúčastnilo 12 zástupců všech projektů, které v této době ve středisku i v klubu probíhají. Plánování proběhlo 12. 5. – 14. 5. v Bohnicích na faře. Fa-

cilitace se ujal P. Jírka Baláš z Plzně. Pod jeho vedením se nám nakonec z mnoha dílčích námětů, podnětů, oblastí a nápadů podařilo vyprofilovat 5 strategických cílů, kterým se budeme pro další tříletí zabývat. O co nám tedy v následujících letech v Salesiánském středisku mládeže půjde? Jednoduše je vše popsáno v naší společné vizi. Salesiánské středisko je v lokalitě Prahy 8 známá, uznávaná, stabilní a čitelná organizace nabízející komplexní služby pro děti, mládež a rodiny v úzce provázaných sektorech.

Z této vize vychází pět cílů v názvech:

- 1) Dobré jméno, zasíťování a sounáležitost lidí zvenku
- 2) Přehlednost, příjemné přijetí a čitelnost - přihlášení k Donu Boskovi
- 3) Provázanost mezi sektory, komplexnost služeb
- 4) Dobrovolníci - systém práce s dobrovolníky
- 5) Rodiny - systematická práce s rodinou

Na všech těchto oblastech a cílech budeme tedy intenzivně celé tři roky pracovat a doufáme, že s pomocí Boží i s Vaší pomocí vše zvládneme, tak, jak jsme si předsevzali.

Eva Špačková

Tři setkání rady Salesiánského centra

Rada Salesiánského centra – skupina lidí odpovědných za jednotlivé části salesiánského centra pokračuje ve vytváření Projektu salesiánského centra. Projekt, který by nám měl pomoci spolupracovat v našem společném poslání.

S pevnou půdou pod nohama - společným připomínkováním poslání centra - jsme se na posledních setkáních začali již konkrétněji zaměřovat na popisování dění uvnitř centra. První ze tří setkání se náš pohled zaměřil na připomínky ke sdílenému poslání centra. Zadání druhého setkání

vzešlo z diskuse o jednotlivých subjektech centra a vztazích mezi nimi. Konečně poslední, druhé květnové setkání, jsme diskutovali o farnosti, způsobu informačních toků a o rozdělení odpovědností v jednotlivých oblastech farního života.

V následujícím setkání budeme v tomto tématu pokračovat a posléze si chceme začít ujasňovat kompetence a vztahy mezi jednotlivými částmi centra.

Michal Svoboda

Ve vás Boží Duch přebývá

Pro ty, kdo jsou spojeni s Kristem Ježíšem, není tedy žádné odsouzení, vždyť zákon Ducha, který dává život v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti (Řím 8,1-2).

Ve spojení s Kristem jsme působením Ducha svatého osvobozováni od zákona hříchu, od závislosti na věcech, na lidech a především od uctívání vlastního já. Působení Ducha svatého nás na jedné straně chrání před životem bezúčelným a na druhé straně i před stresujícím stupňováním výkonnosti, chrání nás před nevzděchnou lhostejností a sebestřednou pýchou. Jan Pavel II. v exhortaci Familiaris Consortio (63) napsal: *Zákon křesťanského života není v nějakém psaném zákoníku, ale v osobním působení Ducha svatého, který povzbuzuje a vede křesťana. Je to tedy zákon Ducha, který dává život v Kristu Ježíši.* Zákon Ducha je stále osvobozování života od pokušení zaměřovat se na věci povrchní nebo kroužit kolem sebe jako kolem středu světa. Pro pokoj s lidmi i se sebou samým je proto třeba nechat se osvobodit Duchem svatým. Život v Duchu svatém je totiž překračováním sebe samého, svých slabostí, ale také svých schopností a sil.

Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce a ani nemůže podřídit Božímu zákonu. Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá (Řím 8,7-9).

Kdo z nás patří mezi ty, kteří se dají vést Duchem, a kdo mezi ty, kteří dělají to, co sami chtějí? Když k sobě budeme upřímní, dojdeme zřejmě k poznání, že patříme do obou skupin. Každý z nás je chrámem Ducha svatého, ale současně jsme také hříšníci, kteří jsou soustředěni hlavně na sebe a na své zájmy. A tak jsme vnitřně rozdělení a z toho ply-

ne i rozdělení mezi námi. Pro každého z nás však platí, že skutečnou hodnotu má jen ta část jeho života, kdy se dá vést Duchem svatým. Protože žít jen z vlastních sil nestačí k tomu, abychom mohli uskutečnit poslání, které jsme od Boha dostali. Kdybych žil jen z vlastních sil, pak bych zakopal svou hřívnou. Možná si ten služebník, který svou hřívnou zakopal, myslel, jak chytře na svého pána vyzrál, protože se osvobodil od jeho nároků. Ale na Boha nemůžeme vyzrát, protože jsme na něm zcela závislí.

Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tičnost, zdrženlivost (Gal 5,22-23a).

Duch svatý nabízí člověku vše potřebné pro každodenní život, a člověku se tak otevírají nové možnosti. Ježíš v nás působením Ducha svatého vytváří prostor pro Boží lásku. Bere na sebe všechno to, co nás tíží a dusí. Z našich zad odstraňuje břemena našeho strachu, sobectví, ctižádosti, závisti, požitkářství ..., která s sebou vlečeme. A smyslem působení Ducha svatého je to, abychom nesli ovoce, tedy abychom byli plni skutečné lásky, aby v nás byla radost vycházející z důvěry Bohu, abychom byli dárci Kristova pokoje plní shovívavosti, vlídnosti a dobroty, abychom byli díky Boží milosti věrní, tiší a zdrženliví. To všechno je dílo Boží v nás. Člověk však musí dát svůj souhlas, přijmout své poslání. To je jeho rozhodnutí a taky jeho odpovědnost. Kristus potřebuje naše ANO, naši touhu, naši odvahu. Toto ANO znamená, že přestanu chtít být středem všeho, že přijmu svou naprostou závislost na Bohu a jeho milosrdenství. Ratolest, která není spojena s kmenem, nemůže nést ovoce.

Jaroslav Schrötter

(Převzato z mé knížky **Blázní pro Krista**)

Číst Bibli je milost

Už dva tisíce let je Bible pokladem a číst ji představuje velkou milost.

Je životně důležité číst Písmo. Dokáže nás změnit, očistit naše srdce i mysl. Evangelium nemusí přinášet odpovědi na všechny otázky, které si kladete. Věřím spíš, že evangelium řeší naše problémy tím, že proměňuje člověka zevnitř. Číst Bibli vede k proměně. Evangelium rozbíjí naše masky. Daniel Ange říká: „Bible nás trápí, aby nás uzdravila“. Písmo svaté nás vede k tomu, abychom milovali sebe samé a své blízké. Pokaždé, když čtete Bibli, vstoupí do vás milost. Přistupujte k textu s velkou úctou, i když nepravíte po božím Slově.

Aby čtení Bible mělo pro vás nějaký význam, nechte se jí vést. Poslouchejte ji. Hlavně se nesnažte přizpůsobit Písmu svým účelům. K božímu Slovu přistupujeme v tichu a modlitbě. Evangelium se vztahuje k životu každého z nás. Nečtěte ho na veřejných místech. Je lepší číst ho v tichu a o samotě, aby na nás mohl zapůsobit vnitřní žár skrytý v knize. Slovo boží způsobuje, že vstupujeme do osobního vztahu s tím, který nám jej daroval. Číst Bibli znamená mluvit s Bohem. Jeho řeč je živá a oživuje také nás. Rozjasňuje nás a očisťuje. Čtěte Bibli se stejnou úctou, jakou projevujete vůči Hostii. Když vám při mši kousek Hostie spadne na zem, co nejrychleji ho zvednete, protože je to poklad. Přikládejte stejný význam každému „drobku“ biblického textu.

Čtěme Bibli tak, jako když mladík čte dopis od své milé nebo dívka list od svého milého. Věřte, že Bible byla napsána pro vás.

Existuje několik verzí příběhu o Kristově životě. První pochází od přímých svědků, žáků,

kterí viděli Jeho činy, slyšeli Ho mluvit, a zapísali svou zkušenost.

Druhá pochází od všech těch, kteří slyšeli Jeho živé slovo zprostředkované Jeho služebníky: apoštoly a jejich následovníky, tedy nástroji Krista. Všichni křesťané dostávají podporu Jeho slovy při liturgii a čtení Písem. Při jeho výkladu se mi však stává, že se na nějakém verši úplně zaseknu. Někdy vůbec nerozumím. Sedm let jsem studoval teologii, ale stává se, že mi nějaký text uniká a že nevím, jak ho vyložit. Mohou mě inspirovat laici, i když pověření vykládat mají papež a biskupové. Prostý křesťan mi může s textem hodně pomoci.

Kristus promlouvá k našemu srdci. Božímu Slovu by každý z nás měl naslouchat a vnímat ho. Díky víře a lásce je jeho řeč živá a působivá.

Z knihy Guy Gilberta
Evangelium podle Iotry
vybral P. Josef Brtník

Pout' mladých na Svatou Horu

Byla to pout', jak se patří, s batohy přeplněnými jídlem, s Mátlými, suchem i deštěm, veselím i steskem. I když je pravda, že déšť obsáhl většinu víkendu, tak byly i lepší chvílky, kdy se na nás štěstí usmálo. Během neděle jsme promočili vše, co jsme měli na sobě i s sebou. Část z nás nápor lijáku neustála a cestu vzdala, nastoupila do autobusu a celá promočená odjela, klepajíc kosu, do Prahy. Zbytek, tedy spíše menšina, statečně došla, dopajdala se a dost možná i doplazila až na Svatou.

Úterky u Terky v červnu

Zveme vás na poslední Úterky v tomto školním roce! Začínáme mši svatou v 18.30. Kapela Tuesday melody bude hrát do 17.6. Na malé skupinky se můžete těšit 3.6. O týden později, 10. 6. se sejdem na posledním velkém Úterku ve farním sále, povede ho Úterkový tým, bude trochu volnější program, ale přesto se něco dozvíme a možná se i dobře

Dalo by se polemizovat o tom, zda pout' pro většinu účastníků nebyla bezúčelná. Odpověď zní ne, asi neexistuje lepší příležitost na prokázání charakteru, než byla divočina, kterou jsme si prošli. Tak třeba to někomu osvětlilo názory kudy ne. Minimálně selekce peciválů a dobrodruhů zde proběhla. Dorazili jsme zdraví, celí a mokří, ale hlavně, že na živu. Tak děkujeme Mátlům za sucho, jídlo i trpělivost. Snad za rok a třeba i trochu sušší.

Karolína Nováková

najíme;). Mimořádně vás chceme také pozvat na chvály, které budou probíhat, již tak trochu nad rámec Úterků, a to 17. 6. v boční kapli. Jsou zváni opravdu všichni (více na jiném místě v Kobylístku)! V neposlední řadě vám chceme popřát krásné prázdniny a moc se na všechny těšíme opět od září!

Verča Kašparová

S	A	C	H	Š	P	D	E	Y	T	V	P	A	T	I	E	U
T	E	E	I	Š	P	Ě	V	P	S	I	S	O	U	P	C	
A	K	S	N	P	T	A	C	M	O	O	S	P	Ř	M	S	
T	K	T	A	I	Ě	Š	S	N	M	L	I	U	O	C		
E	Š	S	O	N	M	D	D	L	P	R	M	T	M	U	U	
Č	T	O	A	O	O	P	D	R	S	N	O	R	D	D	D	
N	R	V	U	L	I	E	A	D	O	S	U	N	A	R	N	
O	P	I	D	E	V	L	P	S	U	S	O	A	P	O	Y	
S	L	L	A	M	I	T	Y	T	S	T	P	R	S	V		
T	I	Ě	R	D	L	U	R	N	T	A	P	J	N	T	K	
I	K	P	L	E	Š	Z	N	A	D	Ě	J	E	S	Š	Ř	
D	S	R	N	O	L	A	N	Ě	R	T	O	S	N	D	U	
O	R	T	D	M	L	O	K	J	A	N	D	R	L	O	M	

V osmisměrce najdi 11 složitostí:

VÍRA
NADĚJE
LÁSKA
TRPĚLIVOST
MOUDROST

STATEČNOST
CUDNOST
PÍLE
ŠTĚDROST
UPŘÍMNOST
SPRAVEDLNOST

Zkus se zamyslet, co je tvoje silná a slabá stránka.

Benefice – Prague Cello Quartet

Taky už jste si všimli, jak se „vysoká“ kultura nenápadně stěhuje z významných koncertních sálů v srdci naší metropole k nám do Kobylis? V zásadě každá benefice na podporu Salesiánského střediska mládeže nabízí známá hudební tělesa i jména.

Nejinak tomu bylo ve středu 21. 5., kdy pro středisko přišli zahrát čtyři mladí pohlední chlapci, kteří společně tvoří Prague Cello Quartet. Koncert uvedl ředitel střediska Michal Svoboda, který mimo jiné dojemně pohovořil o té, která za všemi beneficemi stojí, totiž o Evě Špačkové. Takto cíleným Michalovým projevem byla zasažena nejen Eva, která ho zjevně nečekala, a odvažují se tvrdit, že nejedno oko se zalesklo.

Část koncertu před přestávkou byla věnována spíše klasické hudbě a až na úvodní

slova každé skladby šlo, řekněme, o seriózní vystoupení, jaké byste na koncertě klasické hudby očekávali. Rozhodně tím nechci naznačit, že by úvodní slova byla neseřízná, ale chlapci jsou showmeni a klasická hudba se zpravidla uvádí strojenějším způsobem. To ale vůbec nebylo na závalu, naopak!

A po přestávce to byla teprve jízda. V repertoáru byly především filmové a muzikálové písně s vtipnými doprovodnými rekvizitami, a co asi nikdo nečekal, krátká divadelní etuda, samozřejmě rovněž vtipná, a to velmi. Tři vynucené přídavky svědčily o tom, že se chlapci i koncert všem líbili!

Olga Lisáková

Proběhne desáté Aksanti

V sobotu 14. června 2014 proběhne od 16.00 v Salesiánském centru 10. ročník akce s názvem AKSANTI. Jedná se o slavnostní vyslání dobrovolníků v rámci projektu Adopce nablízko. Sedmáct dobrovolníků letos vycestuje do šesti zemí světa, kde věnují rok svého života pomoci znevýhodněným dětem a mládeži bez nároku na jakoukoli odměnu. Během večera se představí nejen dobrovolníci vysílání, ale i současní a bývalí, kterých je za deset let trvání projektu již 151. Návštěvníci se prostřednictvím kulturního programu budou moci seznámit i s místy, kde dobrovolníci působí, nebo ochutnat exotická jídla.

Aksanti znamená ve svahilštině „děkuji“ – velký dík patří všem dobrovolníkům, kteří se rozhodli věnovat část svého života po-

třebným. Tito mladí lidé se vydají do Konga, Zambie, Indie, Etiopie, či Bulharska, kde se zapojí do již existujících projektů zaměřených na vzdělávání a výchovu dětí a mládeže. Hlavní náplní jejich práce je péče o děti ulice, výuka dětí ve venkovských školách či organizace volnočasových aktivit pro děti ze sociálně vyloučených rodin. „Vzdělání a dobré vzory je to, co zdejšími klukům pomůže, aby pak nemuseli celý život pálit dřevěné uhlí nebo prodávat drobnosti na trhu a našli si práci a měli dobrý život,“ napsala dobrovolnice Alžběta Žáková ve svém posledním dopise z Konga, kde pracovala v centru pro děti ulice.

Před svým odjezdem absolvovali všichni dobrovolníci několikaměsíční přípravu. „Příprava pomáhá dobrovolníkům adapto-

SKM hledá pedagoga

Salesiánský klub mládeže hledá pedagoga do programu Školička. Nabízíme zajímavou práci s kolektivem předškolních dětí na pracovní úvazek 0,5. Pokud vás tato informace

vat se na odlišné životní podmínky v zahraničí a zvyšuje tak efektivitu jejich práce," říká Markéta Obručová, koordinátorka dobrovolníků. Po návratu se dobrovolníci často nadále věnují rozvojové problematice, podílí se na přípravě svých následovníků nebo stále na dálku podporují projekty v místech, kde prožili několik měsíců svého života. Právě tento koloběh napomáhá k dlouhodobé udržitelnosti projektu Adopce nablízko. Celý pobyt podstupují mladí lidé dobrovolně, bez nároku na odměnu. Navíc si musí financovat i některé z výdajů spojených s cestou - pojištění, vízum, očkování nebo letenku. Projekt Adopce nablízko umožňuje přispět dobrovolníkům a pomoci jim uhradit alespoň část nákladů. Lidé, kteří chtějí libovolným příspěvkem podpořit konkrétního dobrovolníka, mohou využít webové stránky www.adopcenablizko.cz.

V průběhu večera AKSANTI se veřejnosti představí nejen dobrovolníci vysílání, ale i současní a bývalí. Každý z návštěvníků bude mít možnost s dobrovolníky hovořit a prostřednictvím výstavy předmětů z nejrozličnějších koutů světa, ochutnávky exotických jídel, či vyzkoušením si autentického oblečení se částečně vcítit do jejich role. Projekt Adopce nablízko realizuje Salesiánská asociace Dona Boska (SADBA). Více informací o projektu „Adopce nablízko“ a SADBA naleznete na www.adopcenablizko.cz nebo na www.sadba.org.

Marie Plešková

zaujala, přečtěte si více informací na www.kobylisy.skm.cz.

Mgr. Václav Jiráček

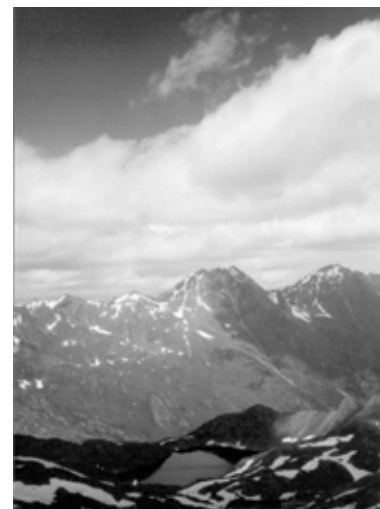
Tábor v Alpách

Problém skautské rodiny = touha po poznávání a změně. Jako vůdce jsem řešil snahu skautů změnit po několika táborech na stejné louce prostředí. Nejlépe i kraj. Ideál je měnit tábořiště po 3 letech. První rok se každý skaut i skautka seznamuje s novým působiš-

těm. Druhý dolaďuje ještě nepoznané. A třetím rokem přijíždí jakoby domů. Pro vlčata není změna tak nutná. Do určitého věku je pro duševní pohodu lépe neměnit místo ani chod, na který jsou na táboře zvyklí.

Změny jsme řešili vypůjčením tábořiště. A za rok opět na své. Zajímavé je, že se na „naše“, těšili i ti starší, kteří chtěli nejvíce změnu. Jak říká otec Jan Vývoda o Bohu: „Má nás rád“. Připravil nám celoživotní zážitek. Nevěřím na náhody. Naskytla se možnost tábora v severní Itálii.

V jižních Tyrolech byl šéfem salesiánského rekreačního sídla jeden z prvních skautů našeho oddílu. Nyní SDB kněz a Kobylisák Jiří Kopic. Naše děvčata ze 101. oddílu se skautským duchovním rádcem knězem Amundsenem (Jiřím Reinsbergem) u něj byly několikrát. Poslední týden června a první týden července. Sv. Martin in Gsies ve výšce 1200 m. V Alpách vrcholící jaro. Oba Jiří, jako skauti i církevní otcové. Svou víru a kněžskou službu žili tak, že nikomu z kluků nevadila každodenní půlhodina ranní mše před snídaní, s adresnou a jadrnou promluvou. Stále jsem hrdý za to, že jsem se mohl od nich učit a že mi dali důvěru, abych kluky vodil na štíty. Reinsberg měl po operaci kolen a Kopic mohl kvůli povinnostem do kopců jen občas. Nás kluky z České kotliny se znalostí kapesních velikostí našich domácích krás Alpy zahltily. Každý druhý den jsme měli túru. Otec Kopic nás vyvezl dodávkou až na konec cesty pro auta. Před námi 3 km vysoké štíty a km

Štíty nad údolím sv. Martina

stezek mezi rozkvetlými azalkami. Pán nám popřál skvělé počasí. Ve výšce 2 500 m jsme však museli překonávat sněhová pole v šíři několika set metrů. Také značením cest jsme z Čech velmi zhyčkaní. Výraznou „volačku“ na křižovatce nebo odbočce z hřebenu do údolí tam nenajdete. Kdybychom nebyli skauti a neměli s sebou kompas, bloudíme tam dodnes. Po návratu jsme se shodli na lásce ke svému českým velikostem. Otec Kopic nám na jednom z vrcholů nad vesnicí (Horneckelle) ukázal na západ a pronesl. Tímto směrem štít za štítem leží Grenoble. Je to 500 km hor a tam ve Francii jdou do nížiny. Někteří chlapci z tehdejších účastníků se do Alp vrátili. Jako studenti je prošli od Triglavu ve Slovinsku až po Francii. Myli nádoby po hotelech a pak šli dál. Celé prázdniny. Dobrý námět pro všechny nějak nespokojené mladíky a děvčata. Odvaha, práce, dobrodružství a stálá změna. Odměnou je polibek krásy stvoření a vděk za prokázané nebo přijaté služby bližních. Vždyť skaut, skautka je bratrem nebo sestrou všech lidí dobré vůle.

Karel Sláma

Výlet s rodinami

Nastal den D, hodina H a před kostelem u Terezičky se sešlo pěkné množství rodičů a dětí, a to i přesto, že jistě dost z rodičů večer před spaním váhalo, zda vůbec nařizovat budík, když venku lilo jako z konve. Ráno nás ale překvapilo, krásný den to nebyl, ale dával naději jen na nějaké malé přeháňky a to jak jsme se později přesvědčili, byla velmi optimistická vyhlídka.

Autobusem jsme dojeli na nádraží Vysočany a tady se připojily další rodiny a stihli to i Růžičkovi, kteří pár minut před odjezdem vlaku byli zcela na jiném místě srazu (dokonce snad i na jiném nádraží ;-)).

Výstupní stanice byla v Čelákovících, kde nás zastihl první deštík a na náměstí byl první úkol pro děti. Otec Petr zvolil velmi strategické místo na zastavení, což ocenily zejména malé děti, maminky už tak nadšené nebyly - zastávka byla u kašny, ze které vytékala ven voda do kanálku na zemi, nádherně se rozstříkovala, tekla kus pod zemí a poté vytékala do dlouhé strouhy na zemi, a pokud to aspoň dopoledne vypadalo, že děti dojedou domů suché, tak hned tady tato představa vzala za své. Náš Honzík již zde měl kalhoty mokré až po kolena.

Úkol pro děti spočíval v testu, kdy se děti rozdělily na skupinky a měly se doptat na odpovědi místních obyvatel, toto nadchlo nejen děti a rodiče, ale i oslovené občany. A tak jsme se dozvěděli, kolik obyvatel zde žije, komu je zasvěcený kostel, jaký znak má město a další ...

Poté se vyrazilo na další zastávku, která byla u kostela, před farní zahradou, kupodivu tady výjimečně netekla, ani neby-

la žádná voda :-)) a otec Petr rozdál dětem drahokamy, které se pak odevzdávaly s přímlovou a modlitbou. Společná modlitba pod širým nebem byla milým a příjemným zklidněním tohoto „náročného“ dne.

Voda se pomalu začala stávat součástí výletu, protože následující zastavení bylo u slepého ramene Labe, kde byly roztomilé kačenky a kačátka a děti při jejich krmení balancovaly na břehu a asi jen zázrakem

tam po kluzkém bahně nikdo nesklouzl. Děti nadšené a otec Petr v pohodě.

Po sportovní a obědové zastávce na břehu Labe - tady to bylo dostatečně daleko od vody a jiných mokrych nástrah, jsme vyrazili přes most na druhou stranu Labe a k maličké hospůdce, kde jsme zastavili na čaj, kávu a polévku a zastávka byla, jak jinak, než u vody. Byly tam ale pěkné prolézačky, houpačky a písek, takže si děti našly lepší zábavu a břeh dobrovolně opustily.

Během této zastávky začínalo pomalu, ale jistě pršet a postupně se rozpršelo tak, že jsme místo v pokračování výletu k vodárně v Káraném, doslova vzali nohy na ramena a vrátili jsme se do Čelákovíc na vlak domů. To, co jsme tam šli celé dopoledne, jsme cestou zpět zvládli za necelou hodinu - déšť nás hnál a cestu zvládl i Honzík, který odešel ve zmatku deště a hromadného odchodu, bez bundy a pláštěnky, a než jsme ho dohonili, tak promokl, že neměl nit suchou.

Kolem páté hodiny jsme už všichni byli v teple svých domovů, dávali jsme prát promáčené věci, popíjeli horký čaj a myslím, že přesto, že výlet byl pořádně mokrý, nikdo nelitoval, že ten budík ráno zvonil. A co vím, tak ani tu celodenní koupel nikdo neodstonal.

Děkujeme otci Petrovi a všem, co se na výletě podíleli, a těšíme se na další společný výlet pro rodiče a děti ze středeční dětské.

Zuzka Jiráková

Na úrodu se čeká dlouho

**V naší farnosti působil čtyři roky.
Dětské mše ve středu se téměř nikdy bez něho neobešly.
Ministranti mu neřekli jinak než Kmochy. Přišel jako jáhen, odchází jako zkušený kněz.
Odchází nebo neodchází? Petr Zelinka...**

Podle některých informací odcházíš, podle jiných zůstáváš v Kobylisích, jak to tedy je?

No, bylo docela humorné sledovat, jak se farností šíří různé zaručené zprávy. Pravdou je, že mě pan provinciál pro další tři roky pověřil speciálním úkolem. Budu se věnovat doktorskému studiu české historie s cílem odborně zpracovat dějiny českého salesiánského díla. Je to příležitost k tomu, aby byly salesiánské dokumenty nejen uspořádány, ale také zpřístupněny pro historické bádání. Moje studium by mělo probíhat na filosofické fakultě v Olomouci. Kromě studia budu také pracovat v našem provinciálním archivu v Kobylisích. Moji domovskou komunitou tedy zůstávají Kobylisy, i když budu často pobývat na Moravě. Jako kněz budu také sloužit jeden den v týdnu u sv. Kříže a o nedělích sloužit mše svaté v kapli sv. Kláry v Troji.

Jak se hledá cesta do kláštera? Proč ses stal salesiánem ty, který jsi založen spíše vědecky?

Zajímavá otázka. Stručně řečeno, k salesiánům mě přivedl Don Bosko. V 15 letech jsem si ho vybral za biřmovacího patrona, ve 25 letech jsem vstoupil do salesiánského noviciátu a ve 35 letech jsem se stal salesiánským knězem. Je sice pravda, že mám blízko ke studiu a k vědecké práci, ale i v tomto je mi vzorem zase Don Bosko. I on pilně studoval a vzdělával se, aby své znalosti a doved-

nosti mohl využít ve prospěch mladých a i já doufám, že to využiji pro dobro mládeže. Vyrůstal jsem od dětství v katolické rodině v Brně. Pro mě byl důležitý příklad rodičů, kteří žili vírou i v obtížné době komunismu. Vždycky v pátek jsme se scházeli večer po rodinách a zábavnou formou se vzdělávali ve víře. V naší farnosti v Brně při kostele sv. Tomáše jsem od první třídy ministroval a angažoval jsem se také ve skautu, před listopadem 89 ještě pod hlavičkou Svazarmu. Tato chlapecká parta ministrantů a skautů mě provázela po celou dobu základní školy. Pak jsem studoval Biskupské gymnázium v Brně, odtud znám Pavla a Ilonu Blažkovy. Vedl jsem ministranty naší farnosti a později během studia na vysoké škole jsem vedl pět let skautský oddíl. Práce s dětmi a mládeží je mi blízká, a co jsem sám v dětství načerpal, to jsem pak jako dospívající rád předával. Jsem proto velmi rád, že jsem se v Kobylisích mohl věnovat dětem a ministrantům, byly to pro mne skutečně krásné a naplňující okamžiky.

Zpětně vidím, že okamžik biřmování v 15 letech bylo důležitým krokem na mé cestě k řeholnímu povolání. Jako biřmovacího patrona jsem si vybral Dona Boska. Jeho životopis mě velmi oslovil a toužil jsem jako on pomáhat mladým lidem růst ve všech rovinách jejich života, hlavně pak v přátelství s Bohem. Můj biřmovací kmotr mi jako dárek dal breviář, nikoli motorku, jako je to zvykem v Itálii. Sice mi trvalo asi dva roky,

Petr s maminkou

než jsem se v breviáři zorientoval, ale velmi rád se ho modlím dodnes. Je pravda, že se mi líbil řád benediktinů, protože mám rád gregoriánský chorál, nebo řád jezuitů pro jejich pozitivní vztah ke studiu. Nakonec ale zvítězila salesiánská kongregace a Don Bosko.

Připravoval jsi podklady pro blahorečení Ignáce Stuchlého. Vyskytlo se během toho něco, co bylo pro tebe osobně skutečným objevem? Máte už zázrak?

Na zázrak čekáme! Kdybych to chtěl říct s nadsázkou, tak nejobtížnější je přesvědčit toho budoucího svatého, aby zasáhl ... V konečném důsledku ale nakonec vždy jde o to, jestli se lidi k tomu svatému modlí, jestli svěřují své starosti příměluvě daného světce. Mohu říct, že když jsem poprvé uvi-

děl fotku Ignáce Stuchlého, tak mě na něm nic neoslovilo, říkal jsem si, že je to takový suchý stařík. Až při hlubším studiu mě oslovila jeho nenápadná svatost, svatost každodenního dne. Když přišel v roce 1927 na Moravu jako 55letý kněz, dokázal přesně odlišit, co je podstatné.

Ničím zvláštním nevynikal, ale měl hlubokou víru v Boží prozřetelnost a důvěrný vztah ke Kristu. Vynikal hrdinskou nadějí, že i přes všechny překážky a těžkosti doby salesiánské dílo poroste. Hlavně byl mužem vztahů a veliké lásky k Bohu i lidem. Stále se usmíval a věrně plnil své drobné každodenní povinnosti s trpělivostí zemědělce, který ví, že na úrodu se čeká dlouho a předtím se člověk hodně nadře. To je myslím aktuální v dnešní uspěchané době, která chce vidět výsledky hned.

Máš dvě vysoké školy, je to u salesiánů výhodou?

Vystudovat dvě vysoké školy ještě samo o sobě nic neznamená. Napadá mě citát z Bible, kdy Ježíš děkuje nebeskému Otci, že „tyto věci skryl před moudrými a chytrými a zjevil je maličkým“. Takže se dá říct, že příliš mnoho znalostí může být v životě překážkou. Člověk si pak o sobě příliš mnoho myslí, podobně jako farizeové v evangeliích. Prvním oborem, který jsem studoval, je historie-archivnictví. Jsou mi blízké knihovny, archivy, historické památky, zkrátka všechno, co se týká historie. A nejde jen o papouškování nějakých dat nebo událostí, ale student historie se snaží poučit z minulých událostí a pochopit kořeny naší civilizace, dějiny našeho národa. Potvrzuje to výrok, že „historia magistra vitae“, historie je učitelkou života a také další výrok, že „národ, který se nepoučí z chyb minulosti, bude nucen je znovu prožít“. Myslím, že mi studium historie dalo právě tento realistický pohled na minulost, který se promítá v hodnocení současnosti. Člověk pak sám taky může přispět k spolutvoření spravedlivější budoucnosti. Náš národ prožil mnoho utrpení a nespravedlnosti, ale přijde mi, že většina našeho národa zůstává stále naivní a „nepoučitelná“, právě díky tomu, že se studiu dějin věnuje málo času a prostoru. Poznání našich kořenů nám pomůže pochopit naše poslání v dnešní době.

No a co se týče studia teologie, tak já jsem prožil dva roky studia teologie v Českých Budějovicích a tři roky v Turíně. Zvlášť pobyt v turínské mezinárodní komunitě a v kolébce salesiánského díla mi pomohl získat rozhled a také lépe poznat naši salesiánskou spiritualitu, ale především setkáním s živými salesiány.

Proč jsi nešel studovat teologii hned po střední škole?

Když jsem před dvaceti lety odmaturoval, tak jsem si připadal strašně nezralý. Všichni kolem mě už věděli, co budou v životě dělat, jen já jsem stále váhal. Tak jsem využil příležitost věnovat se pět let naplno studiu a zároveň dozrávat v rovině lidské. Nebyl to ztracený čas. Díky studiu jsem mohl věnovat čas vedení skautského oddílu a zapojit se do společenství vysokoškoláků v naší farnosti, které zásadně ovlivnilo můj život. Byli jsme výborná parta a vytvořila se zde krásná přátelství, později i krásná manželství. Občas navštěvuji své přátele v Brně, kteří mají několik dětí a tyto rodiny jsou mi oporou a povzbuzením i v mém životě. Po ukončení studia jsem pak dělal civilní službu v brněnské charitě, to bylo taky užitečné pro poznání reality života a zde jsem se i já nakonec rozhodl jít cestou zasvěceného života.

Máš vystudované také archivnictví, lákají tě jako meta nejvyšší vatikánské archivy?

Samozřejmě, že po tom toužím. Vatikánské archivy jsou pro každého archiváře lahůdkou a pro každého historika pokladem, ve kterém se nacházejí věci nevídané. Takže věřím, že se třeba někdy naskytne příležitost se do Vatikánu podívat. Koneckonců náš farník Jaroslav Šebek tam často jezdí, třeba mě někdy vezme s sebou.

Jak vznikla tvoje přezdívka Kmochy?

To je jednoduché. Jednou jsme byli na výletě s naší skupinou brněnských ministrantů, to mi bylo asi 12 let. A někdo mě tak oslovil a ujalo se to. Na Moravě slovo kmocháček znamená kmotr, křesťní nebo biřmovací. Já jsem si k tomu později přidal vysvětlivku, že kmocháček je „ten, který pomáhá“, snažím se tedy, aby můj život byl pomocí druhým.

Kobylysy jsou tvoje první působiště, byl jsi tady čtyři roky. Jak tě Kobylysy změnily?

Jsem Bohu vděčný, že mě poslal do farnosti svaté Terezie z Lisieux. Svěřil jsem pod její ochranu své působení zde a také jsem si díky tomu přečetl podrobněji její životopis a hodně mě zaujal. Četl jsem ho kdysi už jednou, když mi bylo 17 let, a tenkrát mě nezaujal vůbec. Terezie mi připadala jako rozmazlená malá holka. Dnes to vidím trochu jinak, zvlášť její myšlenky o komunitním životě jsou inspirující. A potěšilo mě, že se modlila za kněze.

V Kobylicích jsem zatím prožil rok jáhenství a první tři roky kněžství. Jak se sám měním, to nejlépe vnímám, když se setkávám s malou Eliškou Blažkovou. Narodila se v den mého kněžského svěcení, 17. září 2011 v 11 hodin. Měl jsem tu čest ji pak později pokřtít. Takže dělám malé krůčky vpřed a postupně se učím základní věci. Sám jsem zvědav, jaké to bude, až přijde kněžská puberta. Inspirující pro mě bylo být po boku Josefa Brtníka, sledovat co a jak dělá, jak jedná s lidmi, jak se věnuje katechumenům, manželům, dětem, rodinám. Jako kněz jsem se naučil základům „kněžského řemesla“, teď to mohu dále rozvíjet. Součástí salesiánského centra v Kobylicích ale není jen farnost, takže jsem se učil komunikovat a spolupracovat i s dalšími lidmi celého areálu. Občas chodívám i do oratoře a na hřiště, a tak znám i některé děti z ulice. Také mě těší, že do

oratoře i kroužků chodí celé rodiny s dětmi a areál je tak hojně využíván. A velmi děkuji naší komunitě, že jsem se mohl věnovat naplno pastorači, protože když to srovnám s diecézními kněžími, kteří spoustu času věnují opravám kostelů, administrativě, shánění peněz a dalším věcem, tak před nimi smekám, jak to všechno zvládají. Uvědomil jsem si tu i své limity a omezení, vlastní slabosti a hříchy. V tomhle směru je komunita důležitým prvkem, který člověka pomáhá usměrňovat. Nejnáročnější byl pro mne první rok kněžství, když jsem měl spoustu práce a věnoval se dětem, mládeži, biřmovancům, animátorům, výuce náboženství a k tomu ještě přibýly kněžské „povinnosti“ jako zpovídání a slavení mše svaté. Na konci roku jsem byl vyštavený jako citrón a přemýšlel jsem, jak to všechno v dalším roce zvládat. Pomohl mi rozhovor s moudrými lidmi a také četba dvou knih: „Oheň v srdci“ od Guy Gilberta a „Jak přežít ve službách církve“ od evangelického pastora Nicka Cuthberta.

Prý jíš rád mrkev ...

Nejen mrkev, ale také meruňky, pomeranče, kedlubny a hlavně zelí!

Ale když to takhle napíšeme, lidi ti to možná budou nosit ...

Už se těším! V komunitě preferujeme vitamíny!

Kamila Schusterová

Petr Zelinka (1976) se narodil v Brně jako druhý z pěti dětí. V roce 1999 ukončil v Brně studium historie a archivnictví. V letech 2003-2005 studoval teologii v Českých Budějovicích, v letech 2007-2010 pokračoval ve studiích v italském Turíně. Od roku 2010 působí v Kobylicích. Mluví italsky, trochu anglicky, německy a rusky, zabýval se také studiem latiny, řečtiny a hebrejštiny.

Setkání pastorační rady farnosti dne 18. 5.

Většina farností v diecézi volí pastorační radu farnosti na pětileté období, v naší farnosti – z důvodu její početnosti a velikosti – činí funkční období pastorační rady tři roky, které lze případně opakovat, v naprosto výjimečných případech i dvakrát.

Aby činnost rady nepostrádala dynamiku a vývoj, měli by se členové rady hojně střídát a nabízet uplatnění stále novým tvářím i nápadům.

Takto ve stručnosti shrnul Josef Brtník představu délce služby v pastorační radě. Té naší, zvolené na podzim 2011, se funkční cyklus pomalu uzavírá, proto byla jedním z témat našeho květnového setkání právě diskuze o podobě a délce služebního období. Jednotliví členové se také vyjadřovali ohledně své možnosti či ochoty pokračovat v práci pastorační rady či nikoliv; neboť volby do nové pastorační rady budou probíhat již v říjnu a je čas začít s přípravou. Díky nominačním lístkům, odevzdaným v rámci dotazníkového šetření farnosti, je navržena již řada kandidátů; věříme, že jejich počet se s blížícími se volbami ještě rozšíří.

Přestože současná rada pomalu končí, připravuje pastorační plán pro příští období, což bylo dalším projednávaným tématem setkání. Členové rady se mohli (a měli) vyjadřovat k pracovnímu návrhu dílčích formulací i celkovému pastoračnímu plánu, který je výsledkem několikaměsíční práce pracovní podskupinky pastorační rady. Emotivní debata se strhla zejména o podobu, význam a délku motta pastoračního plánu (většina členů byla nucena připustit, že neznají z paměti to letošní), částečně i o cílech pastoračního plánu, jenž vychází z koncilové konstituce o církvi (*Lumen gentium*), od jejíhož schválení koncilními otci (poměrem hlasů 2151 pro, 5 proti) a slavnostního vyhlášení uplyne letos v listopadu padesát let. Případné stručné připomínky či opravy mohou členové PRF písemně dodat do červnového se-

tkání; poté již bude pastorační plán na období 2014 – 2015 dotvořen do konečné podoby. Zabývali jsme se též reflexí průběhu velikonočních slavností. Více radních ocenilo skvělý výběr i přípravu lektorů sobotní vigilie; Kazi-mír Večerka ocenil i soustavnou práci s ministranty, která se právě o slavnostních liturgiích zřetelně projevila. Marie Kotrbová se pozastavovala nad kruhovým uspořádáním lavic pro čtvrtetní meditaci, Anička Fantová chválila zpěv sboru, bylo ale škoda, že texty v latině nebyly k dispozici, aby se mohli více zapojit do zpěvu i ostatní.

Martin Hobza opět krátce poreferoval o aktuálním stádiu procesu vzniku projektu Salesiánského centra, v němž se jeho tvůrci nyní pokusili artikulovat struktury, kterých se projekt týká, tedy farní, středisková a řešolní grémia. Jenda Kabelka prezentoval návrh nových webových stránek farnosti a během diskuze zodpověděl počítačově méně zdatným radním otázky týkající se fungování, aktualizace a celkové mapy farních stránek. Příští – bilanční – setkání PRF se koná 22. června. Prosíme o vaše podněty a připomínky k životu naší farnosti – můžete se obrátit na kteréhokoliv z nás. Vaše postřehy, ať již kritické či tvůrčí, jsou pro nás důležitější, než se zdá. Děkujeme všem farníkům, kteří se naší prací nenechali odradit ani znechutit a ještě na nás mysleli v modlitbách. A prosíme též o přímělu za naši farnost i za celé Kobylisy.

Franta Reichel

Duše má velebí Hospodina

Velebí Ho z mnoha důvodů, ale největší je ten, že jsem mezi Vámi, bratři a sestry v Kristu.

Rodina, ve které jsem vyrostala, je velmi silně ateistická. Já byla až do svých 18 let také, ale to vše se změnilo v květnu 2011. Do kostela v Kobylisích mě zavedl Daniel Matouš, prý na procházku. V kostele se převlékl a já přečkala svou první bohoslužbu. Udivilo mě, že tento kostel není starý, ale krásně moderní. Zapůsobil Duch svatý a já se rozhodla nastoupit na cestu poznání Pána Ježíše.

Na přípravách jsem se setkala s ostatními katechumeny a stala se z nás dobrá parta. I oni mi jsou velkou inspirací. Čas utíkal rychleji, než jsme si připouštěli, protože se

přiblížil 19. duben. Den našeho křtu. Byla jsem nadšená. Než jsem přišla na řadu, viděla jsem, jak se Šárka vedle mě tváří. Sestersky jsem ji objala, protože jsem viděla, že to potřebuje. Přistoupila jsem ke křtitelnici a měla jsem trochu zásek, ale při ponoření do křestního pramene jsem z dále zaslechla Otcův hlas: "Ty jsi má milovaná dcera." Byl to můj nejšťastnější den v životě a dlouho na něj budu vzpomínat.

Celá cesta mi trvala 3 roky, ale stálo to za to. Dan, hlavní ministrant našeho kostela, mi byl velkou oporou a já mu jsem moc vděčná za ukázkou jiného, lepšího života. Kdo váháte, nebojte se a přijměte výzvu Ducha!

Kateřina Ludmila Hedvika Kůstková

Chci jít za Tebou Ježíši, cestou Tvou...

Ve věku, na který teď s nostalgií vzpomínám a který asi pro mé rodiče nebyl zas tak úžasný, jsem se poprvé setkal s trojjediným Bohem. Jako všichni mladiství intelektuálové s akné jsme diskutovali o tom, co jsme slyšeli na povinných hodinách náboženství (studoval jsem na Křesťanském gymnasiu v Hostivaři). Zároveň jsem se začal střetávat s máminým přítelem v názorech na křesťanství. To mě hnalo se ješ-

tě více seznamovat s tím nějakým Ježíšem Kristem, kterého jsem vnímal jako historickou postavu, a s tou nějakou církví, která měla být tak zlá a špatná.

Můj čistě religionistický zájem o křesťanství rostl. Tak jsem dospěl na křižovatku. Kamarád protestant mi půjčil knihu Kauza Kristus od Lee Strobela, kde se tento americký novinář snaží dopátrat prostřednictvím roz-

hovorů s teologií, historií a dalšími, jestli je evangelijní zvěst pravdivá. Byl jsem asi v polovině knihy a já jsem si najednou, ani nevím jak, uvědomil, že jsem uvěřil. Zalila mě čirá radost. Nejsem si jistý, jestli takový pokoj v duši, nadšení a veselost jsem někdy před tím prožil.

Bylo by dobré teď říci, že tak začala má anabáze k Bohu. Ale na tuto stezku jsem se dostal už dříve, aniž bych to věděl. Kdyby nebylo rozvodu rodičů, kdybych se nedostal na Křesťanské gymnasium, kdybychom se nepřestěhovali do Kobylis ke kostelu sv. Terezičky, kdybych nebyl někdy taková tvrdá palice, kdybych se nezajímal o dějiny a náboženství, kdyby mi nebylo líto církve, které se všichni vysmívají za její lidské chyby, a kdyby mi nepřišlo nesprávné označovat Boha za výmysl, kde bych byl?

Druhým velkým zlomem v mém životě byla cyrilometodějská pouť na Velehrad v minulém roce při příležitosti jubilea příchodu soluňských věrozvěstů a události po ní. Naše malá skupinka z farnosti sv. Terezičky vyrazila pěšky ze Svatého Hostýna a během cesty překrásnou krajinou jižní Moravy jsme se připojili k výpravě Mons. „Železného kněze“ Peňáze. Seznámil jsem se s modlitbou Anděl Páně, došel jsem k přesvědčení, že mým křesťanským patronem by měl být sv. Cyril Filozof (k čemuž mě přiměla četba jeho životopisu i poznání velkolepé a nádherné velehradské baziliky) a i přes žár slunce a některé místní, kteří oslavy výročí nebrali tak zbožně, jsem byl Bohu vděčný, že jsem mohl dojít až na náměstí před chrám Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje. Zdálo se, že má cesta bude stále stoupat. Přišlo ale ztemnělé údolí.

Různé problémy mě uvrhly do pochybování o existenci Boha. Ale zároveň, paradoxně,

jsem slyšel jeho volání. Byl jsem tak blízko, ale i tak daleko od Pána. Na začátku srpna jsem měl jet na tzv. Jump, tábor pro křesťanskou mládež v Kostelním Vydří u bratrů karmelitánů. Nechtělo se mi tam, protože jsem si myslel, že pro mě, utápějícího se v krizi víry, tam není místo. Jak jsem se mýlil! Nebylo to setkání světců a světic, ale sraz tápajících, chybuujících a pochybujících mladých normálních lidí, kteří by chtěli žít s Bohem a s církví, o které měli pocit, že je jim vzdálena. A právě na tomto táboře se stala (minimálně pro mě) zvláštní věc. Ve skupinkách, do kterých jsme byli rozděleni a ve kterých jsme soutěžili a diskutovali, se rozdávaly papírky s úryvky z Písma k zamýšlení. Na mém bylo napsáno: „Já jsem to – ten, který k Tobě mluvím.“ (Jan 4, 26) Rozesmál jsem se a zároveň se rozplakal, když mi konečně došel význam oněch slov. Bůh se ozval...

Byl to zvláštní pocit se ráno o velikonoční neděli probudit jako křesťan. Jakási směs nadšení i zmatenosti. Najednou ten velký cíl – křest – byl za mnou a já jsem jako nějakou branou prošel do nového dne, ale také na nové rozcestí. Když teď píši tyto řádky, snažím se své zážitky tak nedokonale a stručně uzavřít do slov (a to jsem vybral jen dvě nejdůležitější události v mém životě) a přemýšlím nad vším, co se mi stalo, uvědomuji si, že to byla dlouhá, ale zároveň krátká cesta. A ještě velký kus, mám před sebou. Ale kam dál, jakou stezku na křižovatce mám zvolit? Co mě čeká? A co čeká ostatní novokřtěnci? Snad nejen mě, ale i dalším poutníkům hledajícím, bloudícím nebo tančícím ve světle víry, pomůžou slova na novokněžském obrázku P. Josefa Toufara: „Za hlasem Tvým jsem, Pane, šel, dej sílu duši mé.“

Dominik Cyril Jan Bosco Vachuda

Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžeme ověřit vaše vlastní znalosti, tentokrát trochu všeobecných znalostí, křesťanské kultury a reálií.

1. Kdo je autorem knihy „Píseň o Bernadettě“?

- a) Franz Werfel
- b) Franz Kafka
- c) Anatol Franc

2. Který český skladatel zhudebnil žalmy (Biblické písně)?

- a) Leoš Janáček
- b) Antonín Dvořák
- c) Bedřich Smetana

3. Kdo napsal román, pojednávající o počátcích křesťanství (Quo vadis)?

- a) Gilbert Keith Chesterton
- b) Henryk Sienkiewicz
- c) Fjodor Michajlovič Dostojevskij

4. Který rozmařilý mládenec se až ve svých 33 letech obrátil, nechal pokřtít a posléze napsal skvělý filosofický spis Vyznání (Confessiones)?

- a) Jan z Kříže
- b) Tomáš Akvinský
- c) Aurelius Augustinus

5. Která z následujících žen má titul „UČITELKA CÍRKVE“?

- a) sv. Hildegarda z Bingen
- b) sv. Kateřina ze Sieny
- c) sv. Terezie od Dítěte Ježíše

6. Který papež nastoupil bezprostředně po zemřelém Piu XII?

- a) Pius XIII.
- b) Jan XXIII.
- c) Jan Pavel I.

7. Který papež svolal II. vatikánský koncil?

- a) Pavel VI.
- b) Jan XXIII.
- c) Pius XII.

8. Co znamená slovo „HOMILIE“?

- a) odvozeno z řeckého HOMILIA – vyučování, tedy jiný výraz pro kázání
- b) odvozeno od latinského HOMO – člověk, tedy nauka o člověku
- c) odvozeno od anglického HOUM – tedy předpisy o vybavení kostela

9. Co znamená, když se v kostele řekne: Dej na menzu?

- a) přispěj na potřeby kostela
- b) polož něco na oltář
- c) něco si dobře rozmysli

10. Matka Tereza, která založila kongregaci Misionářek milosrdenství se narodila v

- a) Indii
- b) Srbsku
- c) Albanii

1a, 2b, 3b, 4c, 5a,b,c, 6b, 7b, 8a, 9b, 10c.
Katolická zbrojnice - řešení:

Připravil Kazimír Večerka

Jsem mladistvý?

Test osobnosti pro ty, co si nejsou jisti, že je rubrika Dým mladistvým právě pro ně!

Kolik ti je roků?

- 1) Je ti snad pět?
- 2) Bude ti patnáct
- 3) To je jedno

Cítíš se mladistvě?

- 1) Ne
- 2) Večer
- 3) Ano

Jseš pohoršen?

- 1) Od rána do večera
- 2) Od večera do rána
- 3) Nikdy

Co to je vnitrocírkevní dialog?

- 1) Rozhovory mezi ministerstvem vnitra a církví v padesátých letech 20. století
- 2) Lalokoploutvá ryba obývající hlubiny Sargasového moře
- 3) Lajk

Vyhodnocení

Spočti si body za jednotlivé odpovědi. Tak co?

Jestli jsi došel až sem, tak je rubrika Dým mladistvým určena právě pro tebe!

Pro bystré hlavy

Najdi jeden rozdíl:

Křesťanská píseň a jižanský gospel (1)

Až budete v klidu sedět u svého počítače a číst Kobylístek, můžete si pustit na YouTube tuto písničku černošské gospelové zpěvačky (a dcery protestantského pastora) Lyndy Randleové <https://www.youtube.com/watch?v=RCTl4tUYIAg>.

Písnička se jmenuje God on the mountain (Bůh na horách) a je na ní možné ilustrovat některé znaky, které považuji za významné pro současnou křesťanskou hudbu vycházející z afro-americké rytmické tradice a o kterých jsem mluvil v minulém Kobylístku.

a) Předně jde o charakteristiky textu ... možná stojí za to si všimnout, že přes afro-americký charakter hudby se text písně God on the mountain noří do docela hlubokých existenciálních rovin. Dotýká se otázek lidské duchovnosti a zralosti, které dříve nebo později trápí každého z nás (zde jde konkrétně o otázky života ve víře v situaci, kdy se člověku vše daří, a života v zoufalství a pochybnostech, když přichází neštěstí a utrpení).

b) Pokud si pustíme píseň Lyndy Randleové, mohou nás ale upoutat i specifické charakteristiky hudby. Především snadná zpívatelnost a zapamatovatelnost její bluesová melodie (tedy v původním smyslu tohoto slova melodie „smutné“). Což je kvalita v oblasti křesťanské písně ne zcela samozřejmá. Tato melodie je navíc podložena vcelku nenáročnou harmonií a samozřejmě i pro afro-americký hudební styl typickými rytmickými důrazy na lehké doby (první - druhá - třetí - čtvrtá). Hudební gradace ale nevychází z rytmizace (žádné hřmotné bicí), ale z postupného zapojování posluchačů do zpěvu a z postupného přeladování následných slok do stále vyšších a vyšších tónů.

Blues se vyvinul před dvěma stoletími v jižanském afro-americkém prostředí a byl původně sólovým zpěvem jen lehce doprovázeným hudebním nástrojem (zde klavír, basa, bicí, kytara, viola a foukací harmonika). Píše se, že často používal model zvolání - odpověď, a zdá se, že i zde se to projevuje „lidovými“ vstupy do refrénu a do opakujícího se „echa“ po skončení sólového zpěvu. Typické a samozřejmě pro gospel je i to, že zpěv je zažíván jako modlitba, což umožňuje užití písně i v rámci křesťanských liturgických shromáždění.

Uznávám, že pro nás skeptické Čechy jsou možná reakce účastníků přehnaně americké, kýčovitě, že možná nevyvolávají úplně důvěru v upřímnosti dojetí a vroucnosti náboženských emocí, které píseň vyvolává. Nechci to hodnotit, ale rozhodně si myslím, že písnička Lyndy Randleové God on the mountain jako jedna z mnohých by mohla pro českou křesťanskou píseň docela zajímavou a ilustrující inspirací. (Pokračování příště).

Prokop Remes

Pro posouzení zde uvádím text nejen anglického originálu, ale i jeho přibližný překlad do češtiny:

God on the mountain Lynda Randel

1) Život je snadný, když jsi na horách a máš mír v duši, jaký jsi dosud nepoznal. Ale věci se změní, když procházíš údolím. Přesto neztrácej víru, protože nejsi nikdy sám ...

Life is easy, when you're up on the mountain - and you've got peace of mind, like you've never known - But things change, when you're down in the valley - Don't lose faith, for you're never alone.

Ref: Neboť Bůh je stejný na horách i v údolích, a když věci jdou špatně, On to napraví. Bůh je Bohem dobrých časů i časů zlých, Bůh je Bohem, když je den, i když přichází noc ...

For the God on the mountain, is still God in the valley - When things go wrong, He'll make them right. - And the God of the good times - is still God in the bad times. - The God of the day is still God in the night.

2) Na horách mluvíme o víře. Slova jdou tak snadno, když se v životě opravdu daří. Ale teprve nyní v údolích zkoušek a pokušení potvrzuje tvá víra skutečnou opravdovost ...

We talk of faith, when we up on the mountain. - Talk comes so easy, when life's at its best. - Now down in the valleys of trials and temptations - That's where your faith, is really put to the test.

Neobyčejná událost – neobyčejný zážitek

Vypadá to snadně a lehce: dirigent zvedne taktovku a na pokyn jeho ruky se rozezní nádherné tóny dokonalých hudebních nástrojů – lidských hlasů spojených do lahodného souznění.

V neděli 4. května po večerní mši svaté, kdy většina účastníků již opustila prostory kostela, bylo zřejmé, že se bude ještě dít něco mimořádného. Nastoupili zpěváci – pravá farní schola - aby uvedli koncert jako svůj dar k měsíci májových pobožností k uctění Panny Marie. Tak tomu bývávalo v našem v kostele na začátku májových pobožností. Náš údiv a překvapení nebyly v tom, že sbor zpěváků dirigoval jeden z našich farníků - pan Zbyněk Müller, který je dirigentem Národního divadla, a zároveň šéfdirigentem Státní filharmonie v Košicích, vždyt on náš sbor vede již 8 let, ale to, že už od prvních tónů bylo zřejmé, že schola od minulého vystoupení udělala nový pokrok. Představil se sbor lidí nejrůznějšího věku, některé tváře

nám byly známé, jiné jen povědomé, některé nové. Jak se to vlastně všechno sběhlo, že známý profesionální dirigent se ve farnosti ujal obyčejných amatérů, u kterých láska ke zpěvu překonala a převýšila dispozice a vlohy jednotlivých zpěváků?

Už několik let prožíváme neopakovatelný zážitek při slavnostním uvedení Rybovy vánoční mše v nastudování pana Müllera. Přijímáme také jako samozřejmost, že sbor se účastní při mimořádných slavnostních mších v kostele. Tentokrát však šlo o samostatné koncertní vystoupení, které vyžaduje plné obsazení hlasů. Sbor byl obohacen o další mužské hlasy, což nebyl snadný úkol. Už to samo zaslouží pozornost a chválu, protože jak známo, muži neradi nacvičují zpěv, s tím se potýkal sbor už od nepaměti. Od samého začátku, kdy se vedení ujal pan Müller, bylo zřejmé, že schola nebude zpívat podle toho, jak se kdo o to bude pouze snažit, ale se soustředěnou pozorností na vedení dirigenta.

Nechce se dnes ani uvěřit, že zpívají ti sami zpěváci a zpěvačky, jako na začátku. Repertoár byl pestrý – od jednodušších skladeb až po náročné. Když pan Müller oznámil, že sbor zapěje moteto skladatele B. M. Černohorského Laudetur Jesus Christus in aeternum, (Pochválen buď Ježíš Kristus navěky) a upozornil, že jde o velmi náročnou skladbu vrcholného baroka, byli jsme s určitým napětím vnoření do tohoto dirigentova odvážného záměru a o to více pak ohromeni tím, jak nám bylo toto dílo představeno. Nadšení, které se zmocnilo všech po dokončení skladby, splynulo s hlubokým prožitkem oslavy Boha a s upřímnou vděčností za spoluúčast na této chvále, kterou jsme všichni intenzivně prožili. Kapkou hořkosti a malým stínem této velkolepé události bylo, když jsme si uvědomili slabou účast našich

farníků. Opravdu si tak málo ceníme práce, kterou pan Zbyněk Müller začal v naší farnosti a jak v ní pokračuje k důstojné oslavě Boha?

Díky, pane Müllere, že jste pozvedl a rozezněl i naše nitro tak mimořádným uměleckým zážitkem, který jsme si odnesli z koncertu. Díky za to, že jsme se mohli připojit alespoň v duchu k tak úžasnému spontánnímu chvalozpěvu.

*Ludmila Růžicková
Libuše Šumavská*

P.S. Je třeba dodat, že pan Zbyněk Müller nepůsobí v našem kostele jenom jako dirigent. Kdykoliv zasedne k varhanám, aby hudbou doprovázel mši sv., nebo když pozvedne svůj hlas k sólovému zpěvu, jak tomu bylo nedávno při přednesu velikonočních Pašijí, projeví se všechna čistota a krása jeho vnímání hudby jako pokorného povznesení srdce a duše k tomu, co přichází shůry.

BOHOSLUŽBY

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	eucharistická bohoslužba
	11.00	v kapli sv. Kláry eucharistická bohoslužba
po - so	6.15	ranní chvály
	6.30, 18.30	eucharistická bohoslužba

středa 17.00 eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliště náměstí 1, 182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek, M. Muchová, P. Remeš, T. Vyhnaněk
Redakce: F. Reichel, T. Redlich, B. Mimra
DTP: Boo & Vit Kostečka
Tisk: TLAMA design
Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 29. června 2014.
Uzávěrka bude v neděli 22. června 2014.

Příspěvky posílejte na farnost.kobylisy@sdb.cz nebo do sakristie. Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány. Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce. Výchel: 1. června 2014, náklad: 750 výtisků Vyrobní cena jednoho kusu cca 10,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.sdb.cz

červen

1.	ne	10.30	Křest více dětí
		19.00	Modlitby Taizé v Bohnicích (kostel sv. Petra a Pavla)
		19.30	Novéna k seslání Ducha svatého, kostel
2.	po	19.15	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, katech. místnost
2. - 7.	po-so	19.15	Novéna k seslání Ducha svatého, kostel
3.	út	18.30	Úterky u Terky, malé skupinky
4.	st	16.00	Bohoslužba DD Ďáblice
5.	čt	15.00	Bohoslužba DD Mirovická
		20.00-24.00	Adorace, kostel
6.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření
		20.00	Uvedení do duchovní četby textů nedělní liturgie, farní prostory
7.	so	7.30	Pěší vikariátní pouť do Holešovic - sv. Antonín, sraz v našem kostele
		21.00	Vigilie k seslání Ducha svatého
8.	ne	10.30	Udílení svátosti biřmování - biskup Karel Herbst
			Klub seniorů - vycházka Vojanovy sady na Klárově
		19.30	Setkání akolytů
10.	út	18.30	Úterky u Terky, poslední velké setkání před prázdninami
		19.20	Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fírtem, far. knihovna
12.	čt	18.00	Modlitby za sídliště Ďáblice (klubovna Chabařovická 15)
14.	so	7.30	POMUŽNA - pěší pouť mužů na Svatou Horu
		16.00-21.30	Aksanti, program s představením dobrovolníků SADBY, prostory centra
15.	ne	10.30	Vyslání dobrovolníků SADBY, provinciál P. Petr Vaculík, kostel
			Klub seniorů - závěrečné posezení před prázdninami
		15.00	Táborák pro ministranty
16.	po	19.15	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, katech. místnost
17.	út	9.30	Mamky sobě: Zlobení dětí v kostele (místnost Emauzy)
		18.30	Úterky u Terky, Chvály (pro všechny generace), kostel
18.	st	18.00	Táborák po bohoslužbě pro děti, zahrada u podloubí
21.	so	9.00-12.30	Kurz lektorů, farní sál, kostel
22.	ne	všechny mše	Poděkování od Petra Zelinky
		19.25	Setkání pastorační rady farnosti
23.	po	19.15	Společenství živého růžence
24.	út	19.20	Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fírtem, far. knihovna
26.	čt	14.00	Setkání se seniory na Burešově, P. Josef Brtník
27. - 29.	pá - ne		Modlitební triduum Modlitby matek, kostel
28.	so	8.00-16.00	Setkání s konvertity z roku 2011, P. Josef Brtník